

Sygn. akt V KK 69/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 czerwca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Grzegorzcyk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Marek Pietruszyński

SSA del. do SN Mariusz Młoczkowski

Protokolant Katarzyna Wełpa

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Jacka Radoniewicza

w sprawie **S. P.**

skazanej z art. 178a § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na rozprawie

w dniu 16 czerwca 2016 r.,

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść skazanej w części dotyczącej rozstrzygnięcia o środku karnym w pkt I wyroku Sądu odwoławczego

od wyroku Sądu Okręgowego w Ś.

z dnia 6 listopada 2015 r.,

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w K.

z dnia 27 sierpnia 2015 r.,

uchyla zaskarżony wyrok w zakresie, w jakim zmieniono nim rozstrzygnięcie Sądu pierwszej instancji odnośnie do okresu orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów i przekazuje sprawę

w tej części Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

UZASADNIENIE

Wyrokiem wydanym w tej sprawie przez Sąd Rejonowy, S. P. została uznana winną tego, że w dniu 7 czerwca 2015 r. w Ś., prowadziła w ruchu lądowym samochód osobowy określonej marki i o określonych numerach rejestracyjnych, będąc w stanie nietrzeźwości, mając 0,34 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu podczas pierwszego badania oraz 0,32 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu podczas drugiego badania, tj. przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. i skazana za to na karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych grzywny po 10 zł każda z orzeczeniem także środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat oraz świadczenia pieniężnego w kwocie 5.000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

Po rozpoznaniu apelacji obrońcy oskarżonej, w której podniesiono zarzuty odnośnie do przedmiotowego zakresu zakazu prowadzenia pojazdów oraz świadczenia pieniężnego, a nadto błędu w ustaleniach faktycznych, z wnioskiem o uchylenie obowiązku w zakresie owego świadczenia i ograniczenie zakazu prowadzenia pojazdów jedynie do pojazdów mechanicznych kategorii B, Sąd Okręgowy w Ś., wyrokiem z dnia 6 listopada 2015 r., zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że okres orzeczonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych obniżył do roku, a w pozostałym zakresie wyrok Sądu pierwszej instancji utrzymał w mocy.

W uzasadnieniu tego orzeczenia Sąd ów podniósł jednak, że nie dostrzegł, iż z dniem 18 maja 2015 r., weszła w życie ustawa z dnia 20 marca 2015 r., o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015 r., poz. 541), mocą której zmodyfikowano treść art. 42 § 2 k.k., przyjmując w nim, że zakaz prowadzenia pojazdów, m.in. gdy sprawca przestępstwa znajdował się w stanie nietrzeźwości, nie może zostać orzeczony na okres krótszy niż 3 lat, a czyn przypisany oskarżonej miał miejsce już po wejściu w życie tej zmiany.

W związku z powyższym, w marcu 2016 r., Prokurator Generalny wywiódł kasację na niekorzyść skazanej w części dotyczącej orzeczenia o środku karnym zakazu prowadzenia pojazdów. Zarzucono w niej obrazę art. 42 § 2 k.k., przez

zmianę orzeczenia Sądu pierwszej instancji polegającą na obniżeniu, z 3 lat do jednego roku, okresu stosowania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, mimo że w czasie popełnienia przez S. P. przypisanego jej przestępstwa z art. 178a § 1 k.k., obowiązywało już nowe brzmienie art. 42 § 2 k.k., przewidujące jako dolną granicę stosowania tego środka karnego okres 3 lat. Wywodząc w ten sposób skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego w jego pkt I. i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania w drugiej instancji.

Rozpoznając tę kasację, Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja ta jest zasadna. Nie budzi bowiem wątpliwości, że w dacie czynu przypisanego S. P., czyli w dniu 7 czerwca 2015 r., obowiązywało już nowe brzmienie art. 42 § 2 k.k., który był podstawą orzekania zakazu prowadzenia pojazdów, jako że przepis ten zaczął obowiązywać od dnia 18 maja 2015 r. Zakłada on zaś od tej daty, że przy sięganiu po wskazany środek karny, w przypadku osób prowadzących pojazd m.in. w stanie nietrzeźwości, zakaz ten orzeka się na okres „nie krótszy niż trzy lata”. Tym samym złagodzenie przez Sąd odwoławczy okresu jego stosowania do jednego roku, stanowiło obrazę prawa materialnego. Obraza ta ewidentnie nie tylko mogła, ale wręcz miała istotny wpływ na treść wydanego orzeczenia.

Dlatego też zaskarżony wyrok ostać się nie może. Sąd Najwyższy uchylił zatem zaskarżony wyrok w zakresie, w jakim dotyczy on owego środka karnego i przekazał sprawę w tej części do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym. Przy ponownym jej rozpoznawaniu, Sąd Okręgowy, rozpatrując apelację wywiedzioną na korzyść oskarżonej nie może modyfikować orzeczonego przez Sąd pierwszej instancji okresu stosowania zakazu prowadzenia pojazdów, może natomiast, mając na uwadze kierunek tego środka odwoławczego, wkroczyć w sferę przedmiotowego zakresu tego zakazu, a niniejsza kasacja nie stoi temu na przeszkodzie.

Z tych wszystkich względów orzeczono jak na wstępie.